

**«Σὺ συνέτριψας
τὰς κεφαλὰς
τῶν δρακόντων
ἐπὶ τοῦ ὕδατος...» ***

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Τίμιον Πρεσβυτέριον, Ὅσιώτατοι Πατέρες καὶ Μητέρες, φιλέορτον τῶν Ὁρθοδόξων σύστημα, τέκνα ἐν Κυρίῳ φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας:

СНМЕРОН ἡ Ἁγία Ἐκκλησία καὶ πάλιν λευχειμονοῦσα καὶ λαμπροφοροῦσα χαίρει χαρὰν μεγάλην καὶ συμπανηγυρίζει μὲ τὰ ἐπουράνια, διότι ὁ Κύριος καὶ Θεὸς καὶ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἡ ἐνυπόστατος Σοφία τοῦ Θεοῦ καὶ Δύναμις, τὸ *ἀπαύγασμα τῆς δόξης* τοῦ Πατρὸς *καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως Αὐτοῦ*¹, βαπτίζεται εἰς τὸν Ἰορδάνην καὶ καθαίρεται τὴν ἡμῶν κάθαρσιν· ὧν Αὐτὸς *«ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ»*² καὶ τῆς καθαρότητος, φωτίζει καὶ ἐξαγιαρίζει τὴν φύσιν ἡμῶν διὰ τοῦ ἱεροῦ Βαπτίσματος Αὐτοῦ.

Ὁ Θεάνθρωπος *«οὐκ ἔδεῖτο καθάρσεως»*³, διότι *«οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν»*⁴, ἀλλ' οἰκονομῶν μυστικῶς τὴν ἡμετέραν δικαίωσιν, ἐλευθερίαν καὶ θέωσιν, εἰσέρχεται εἰς τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα, ὅπου *«ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν»*⁵ καὶ τὴν πολυειδῆ ἁμαρτίαν, συντρίβει καὶ συνθλάττει τὰς κεφαλὰς τῶν νοητῶν δρακόντων καὶ ἐλευθερώνει τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῆς δουλείας τῶν πονηρῶν πνευμάτων καὶ ἀναβιβάζει αὐτοὺς εἰς τὰ δυσθεώρητα ὕψη *«τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ»*⁶.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ φιλέορτος τῶν πιστῶν ὁμήγυρις σκιρτῶσα κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ μετὰ τοῦ Προφητάνακτος Δαβίδ: *«Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος· Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος»*⁷, προσκυνεῖ δὲ καὶ δοξάζει καὶ ἀνυμνεῖ *«Ὅν εὐλογοῦσι λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας»*⁸.

Σήμερα ὁ φιλόανθρωπος Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ τὸ ἅγιον Βάπτισμα Αὐτοῦ, ὡς βεβαίως καὶ μετὰ ὅλα τὰ θεοπρεπῆ καὶ ἀνθρωποπρεπῆ θαυμάσια ἔργα τῆς Παναγίας Αὐτοῦ Ἐνσάρκου Ἐπιδημίας, τ.ἔ. τὴν Σύλληψιν, τὴν Γέννησιν, τὸ Πάθος, τὸν Σταυρόν, τὸν Θάνατον, τὴν Ἀνάστασιν καὶ τὴν Ἀνάληψιν Αὐτοῦ, συμφιλιώνει ἡμᾶς μετὰ τὸν Πανάγαθον Πατέρα, ὥστε εἰς τὸ ἐξῆς ἡμεῖς *«οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν, ἐγγύς»* εὐρισκόμεθα *«ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ»*, διότι *«Αὐτός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας»*⁹.

Ἄς προσφέρωμεν λοιπὸν ἅπαντες ἡμεῖς, οἱ καταξιωθέντες νὰ γίνωμεν διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος κοινωνοὶ τῶν θεανθρωπίνων Αὐτοῦ Μυστηρίων, ἃς προσφέρωμεν ἀσιγήτως μετὰ τῶν Ἐπουρανίων Δυνάμεων ὕμνους καὶ δοξολογίας πρὸς τὴν ὁμοούσιον καὶ ἀδιαίρετον Παναγίαν Τριάδα: τὸν εὐδοκήσαντα Πατέρα, τὸν βαπτισθέντα Υἱὸν καὶ τὸ συνεργῆσαν Ἅγιον Πνεῦμα.

* * *

Ἐνῶ ὁμως, ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ, εἰς τοιαῦτα εὐσεβῆ αἰσθήματα καὶ σωτήρια νοήματα μυσταγωγεῖ ἡμᾶς σήμερον ἡ ἀγλαοφανὴς αὕτη Ἑορτή, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀντιπαρέλθωμεν τὸ λίαν λυπηρὸν γεγονός τοῦ ἐορτολογικοῦ διχασμοῦ τῶν Ὁρθοδόξων.

Κατὰ τὸ ἔτος 1924, ἐξ αἰτίας τῆς ἀντορθοδόξου προσπαθείας ὑπὲρ τῆς *«παγγρηστικῆς ἐνότητος»*¹⁰ καὶ τῆς προσεγγίσεως Ὁρθοδόξων καὶ αἰρετικῶν *«ἐν τῷ συνεορτασμῷ τῶν μεγάλων χριστιανικῶν ἐορτῶν»*¹⁰, διεσπάσθη βιαίως ἡ ἐνότης τῶν εὐσεβῶν καὶ ἔκτοτε οἱ καινοτόμοι Νεοημερολογίται ἀπομακρύνονται σταθερῶς ἀπὸ τὴν Πατρῶν εὐσέβειαν, συνεορτάζοντες καὶ συγχρωτιζόμενοι λατρευτικῶς καὶ λειτουργικῶς μετὰ τοὺς ἑτεροδόξους, ἔτι δὲ καὶ μετὰ ἄλλοθρήσκους!

Τοιουτοτρόπως, οἱ Οἰκουμενισταὶ *«ἀρχαίαν συνήθειαν παραδεδομένην ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κατετόλμησαν, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, ἀφανίσαι»*¹¹ καὶ ἀνεδείχθησαν *«οὐ μόνον χριστιανοκατήγοροι, ἀλλὰ μὴν καὶ ἀγιοκατήγοροι καὶ πατραλοῖαι, συκοφαντοῦντες τοὺς θεοῦ Πατέρας ἐν τῷ ψεύδει»*¹².

Ἄλλ' ὁμως, *«ἡ ἐλπίς οὐ καταισχύνει»*¹³: ἃς ἐλπίζωμεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὴν καλὴν ἐλπίδα τῆς μετανοίας καὶ ἐπιστροφῆς τῶν καινοτόμων καὶ φιλαίρετικῶν: τὴν καλὴν ἐλπίδα τοῦ φωτισμοῦ ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως ἐν τῇ ἀληθείᾳ

τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, θεάρεστον ὄραμα διὰ τὴν πραγματώσιν τοῦ ὁποίου ὑφίσταται καὶ ἐργάζεται σὺν Θεῷ ἡ ἡμετέρα Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων τοῦ Πατρῖου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου.

* * *

Ἀγαπητὸν ἐν Χριστῷ φιλέορτον σύστημα τῶν Ὁρθοδόξων·

«Ὁ λόγος» τῆς ἀληθείας «τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται»¹⁴: ἄς φροντίζωμεν νὰ εὐρισκώμεθα εἰς ἐγρήγορσιν πνευματικὴν· νὰ διακρατῶμεν τὰς Πατρικὰς Παραδόσεις, ὡς τὸν Εὐαγγελικὸν «πολύτιμον μαργαρίτην»¹⁵ καὶ νὰ διαφυλάσσωμεν τὰ ἅγια καὶ τιμαλφῆ τῆς Πίστεως ἡμῶν διὰ τῆς μετανοίας καὶ ταπεινοφροσύνης, καθ' ὅσον τὰ «σημεῖα τῶν καιρῶν»¹⁶ δεικνύουν, ὅτι πλησιάζει τὸ τέλος. Καὶ «μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν» ὁ Κύριος «εὐρήσει γρηγοροῦντα», «ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ραθυμοῦντα»¹⁷.

Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῶου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου εὐχεται πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον καὶ Πανοικτίρμονα Θεὸν νὰ παρατείνῃ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ· νὰ δώσῃ τὴν Χάριν τῆς μετανοίας «τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς»¹⁸· νὰ εἰρηνεύσῃ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ Πολιτείαν καὶ ἐνώσῃ τοὺς Ὁρθοδόξους κατὰ «τὸ θέλημα» Αὐτοῦ «τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον»¹⁹, πρὸς δόξαν τοῦ Παναγίου Αὐτοῦ Ὁνόματος: «τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»²⁰. Ἀμήν. Γένοιτο!

□

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 240/Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 1991, σελ. 265-266, 268. Ἐξεφωνήθη τὴν 6.1.1991 ἐκ.ἡμ. ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, κατὰ τὸν λαμπρὸν ἑορτασμὸν τῶν Ἁγίων Θεοφανίων εἰς τὴν Σκάλαν Ὁρωποῦ Ἀττικῆς.

1. Ἑβρ. α' 3.
2. Βλ. Εὐχὴ Ἀναφορᾶς Θ. Λειτουργίας Μ. Βασιλείου.
3. Ἁγίου Γρηγορίου Θεολόγου, PG τ. 36, στλ. 329BC.
4. Α' Βασιλ. β' 2.
5. Ἐφεσ. β' 16.
6. Ρωμ. η' 21.
7. Ψαλμ. ογ' 13, 14.
8. Ὡδὴ Ἡ' πεζοῦ Κανόνος Ἁγίων Θεοφανίων, ποίημα Ἁγίου Κοσμᾶ Ἐπισκόπου Μαίουμᾶ.
9. Ἐφεσ. β' 13, 14.
10. Βλ. Δ. Μ. Μπατιστάτου (ἐπιμέλ.), Πρακτικὰ καὶ Ἀποφάσεις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανορθοδόξου Συνεδρίου (10.5-8.6.1923), σελ. 6, 57, Ἀθῆναι

1982.

11. Βλ. ΣΜΠΣ, σελ. 724α, Ἁγίου Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως, «Ἀπολογητικὸς πρὸς τὸν λαόν..».
12. Βλ. ΣΜΠΣ, σελ. 779β, Ἁγίας Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Πρᾶξις Δ΄.
13. Ρωμ. ε΄ 5.
14. Β΄ Τιμοθ. β΄ 9.
15. Πρβλ. Ματθ. ιγ΄ 46.
16. Πρβλ. Ματθ. ιστ΄ 3.
17. Ἀπολυτίκιον Μ. Δευτέρας. Πρβλ. Λουκ. ιβ΄ 17.
18. Ἐφεσ. β΄ 17.
19. Ρωμ. ιβ΄ 2.
20. Ματθ. κη΄ 19.